

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **J.K.**, zast. JUDr. Janem Bacílkem, advokátem, se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2010 čj. 106731/2010/KUSK sp. zn. 106731/2010/KUSK/2,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy, ze dne 14. 9. 2010 čj. 106731/2010/KUSK sp. zn. 106731/2010/KUSK/2, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Jana Bacílka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se žalobou podanou Krajskému soudu v Praze dne 23. 11. 2010 a následně postoupenou Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen magistrát) ze dne 31. 5. 2010 zn. ridicaky/258/09 a toto rozhodnutí potvrzeno. Citovaným rozhodnutím magistrátu byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů.

Žalobce v podané žalobě nejprve namítá, že rozhodnutí magistrátu i krajského úřadu nejsou řádně odůvodněna a jsou nepřezkoumatelná. Oba správní orgány odkazují pouze na

sdělení jednotlivých orgánů, která de facto pouze konstatují, že když se řidič prokázal identifikačním průkazem žalobce, tak se muselo jednat o žalobce. Dále mají za to, že když pachatel přestupku zaplatil blokovou pokutu, tak to musel být žalobce osobně, který s pokutou souhlasí. Žádný ze správních orgánů se nevypořádal s námitkou žalobce, že přestupek, za který mu byl proveden záznam bodů v registru řidičů, vůbec nespáchal. Primární sankci za spáchaný přestupek nese skutečný pachatel, avšak sekundární v podobě záznamu bodů nese žalobce, který se však přestupku nedopustil.

Žalobce namítal, že žádný přestupek nespáchal a že neexistuje pravomocné rozhodnutí ve věci, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body. Když se žalobce prokazatelně podroboval lékařskému vyšetření, nemohl v danou dobu páchat přestupek, za který mu měla být uložena bloková pokuta. Rozhodnutí, ze kterých vycházel záznam bodů v registru, postihl jinou osobu než žalobce (pokutu i blok zaplatila a přijala jiná osoba, byť jménem žalobce), avšak následky, které s sebou takové rozhodnutí přináší, pak žalobce postihly protiprávně. V daném případě by bylo například nutné, aby byla přítomnost žalobce při spáchání přestupku prokázána grafologickým posudkem na bloku, nikoliv pouhým konstatováním Dopravního inspektorátu Kladno, že žalobce pokutové bloky podepsal, když tam je jeho jméno.

Napadené rozhodnutí legalizuje lajdáckou práci příslušníků policie, když bez jediného důkazu postihují žalobce, který pro svá tvrzení předložil ničím nevyvrácený důkaz. K přestupku ze dne 10. 12. 2008 žalobce uvedl, že se ho nedopustil a dopustit ani nemohl, neboť se v inkriminovanou dobu nacházel na zcela jiném místě, a to na specializovaném zdravotnickém pracovišti, kde se podrobil vyšetření. Žalobce dále sdělil, že mu je známa totožnost pachatele a je připraven jeho totožnost sdělit příslušným orgánům. Současně sdělil, že na vyšetření nejel svým služebním vozidlem, tedy vozidlem, kterým byl spáchán předmětný přestupek, a že doklady od vozidla a své osobní doklady běžně nechává ve schránce ve služebním vozidle.

Postoj žalobce je zcela logický a je urážlivé, že si tvrzení žalobce dovozuje žalovaný označit a priori za lživá, a to v podstatě všechna jeho tvrzení, aniž by měl v ruce nějaký podklad, respektive jediným podkladem není objektivně provedený důkaz, ale pouze tvrzení jednotlivých orgánů, které se zcela logicky nemohou a nechtějí doznat k tomu, že podcenily určité skutečnosti.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žaloba neobsahuje náležitosti předepsané v ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.r.s. Žalobce pouze tvrdí, že rozhodnutí je nezákonné a žalobce byl zkrácen na svých právech, nelze však pouze tvrdit nezákonnost, je nutno uvést, jakých konkrétních nezákonných postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl podle žalobce správní orgán dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Taková tvrzení žaloba podle názoru žalovaného neobsahuje a soud by ji měl odmítnout.

Žalovaný dále uvádí, že předmětem řízení může být pouze to, zda všechna rozhodnutí o přestupcích jsou pravomocná a zda byla řádně správnímu orgánu oznámena, tedy pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam. Správní orgán k případným námitkám zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost rozhodnutí o přestupcích, protože na tato rozhodnutí je nutno pohlížet jako na správná a zákonná.

K námitce, že rozhodnutí není řádně odůvodněno, žalovaný uvádí, že rozhodnutí magistrátu obsahuje celkem 4 strany odůvodnění a rozhodnutí žalovaného celkem 3 strany odůvodnění. Oba správní orgány se v odůvodnění vypořádaly se všemi námitkami žalobce, ať již obsaženými v námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů nebo v odvolání. Námitky

jsou stejné jako žalobní body této žaloby (myšleno ve vztahu k přestupku ze dne 10. 12. 2008). S touto námitkou se magistrát obsáhle vyrovnal na straně čtvrté rozhodnutí. Rovněž žalovaný se s tímto tvrzením vypořádal.

K tvrzení, že žalobce se dne 10. 12. 2008 přestupku dopustit nemohl, žalovaný uvádí, že v případě žalobce bylo uděleno celkem 6 blokových pokut. Při faktickém porovnání podpisů na těchto pokutových blocích s podpisy na doručenkách a na plné moci udělené advokátovi je patrná jejich naprostá shoda. Navíc je velmi nepravděpodobné tvrzení žalobce, že v jednom nebo více případech přestupků se jedná o osobu odlišnou od žalobce, jejíž totožnost žalobce zná, ale dosud ji nikomu neprozradil. Znamenalo by to, že policii opakovaně uniklo, že obviněný z přestupku se prokazuje průkazem totožnosti a řidičským průkazem jiné osoby. Také by to znamenalo, že žalobce se po celý rok běžně pohybuje bez průkazu totožnosti a řidičského průkazu, který nechává bez dohledu ve služebním autě užívaným jinými osobami. Taková tvrzení žalobce se jeví jako velice nevěrohodná a účelová. Pokud žalobce navrhoval provedení grafologického posudku, mohl a měl tento posudek nechat vypracovat a v řízení předložit.

K přestupku dne 10. 12. 2008 žalobce předložil fotokopii dokladu o lékařském vyšetření až dne 31. 3. 2009. Z tohoto dokladu nevyplývá, kdy byl vystaven. Předmětný přestupek byl spáchán dne 10. 12. 2008 v 16.25 hodin v obci Družec. Pachatel přestupku se policii prokázal občanským průkazem žalobce. Podpis na pokutovém bloku je shodný s podpisy na jiných pokutových blocích, na doručenkách a na plné moci advokátovi. Lékařské vyšetření proběhlo (případně jde o čas objednání žalobce na vyšetření) dle dokladu v 16.30 hodin v kardiologické ambulanci v ulici Vančurova 1548, Kladno. Obec Družec leží na silnici spojující nejkratším směrem a vzdáleností tuto obec a město Kladno, respektive ulici Vančurova. Vzdálenost mezi obcí Družec a sídlem kardiologické ambulance je přibližně 6,3 km. Z těchto skutkových zjištění vyplývá, že časově i prostorově je možné, aby žalobce spáchal uvedený přestupek dne 10. 12. 2008 v obci Družec a následně byl lékařsky vyšetřen.

Vzhledem k těmto skutečnostem žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 19. 1. 2009 magistrát opatřením čj. ridicaky/258/09 oznámil žalobci dosažení 12 bodů bodového hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal proti tomuto oznámení námitky, ve kterých zpochybnil jednak přestupek dne 17. 8. 2007, za nějž mu byla pokuta uložena Policií České republiky, Okresním ředitelstvím Kladno pod čj. ORKD-123-1198/DN-2007 a dále proti přestupku ze dne 10. 12. 2008, za nějž mu byla pokuta uložena Obecní policií Stehelčevy pod č.j. OP EK 311/08. K tomuto přestupku uvedl, že v inkriminovanou byl na specializovaném zdravotnickém pracovišti, kde se podrobil vyšetření. Na toto vyšetření nejel služebním vozidlem, kterým byl spáchán předmětný přestupek. Doklady od vozidla a své osobní doklady běžně nechává ve schránce ve svém služebním vozidle. Uvedl, že zjišťuje, kdo vozidlo v inkriminovanou dobu řídil a kdo se přestupku dopustil. Zároveň s těmito námitkami žalobce podává podněty k přezkoumání všech rozhodnutí o uložení blokové pokuty, na jejichž základě dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení.

Ve vztahu k přestupku dne 10. 12. 2008 je ve spise založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení vystavené Obecní policií Stehelčevy, podle kterého se žalobce dne 10. 12. 2008 v 16.25 hod dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, a to v obci Družec s tím, že překročil povolenou rychlost v obci, když mu byla naměřena rychlost 59 km/h.

Podněty k provedení přezkumného řízení ve vztahu k uloženým blokovým pokutám byly příslušnými správními orgány odloženy a přezkumné řízení nebylo zahájeno ve vztahu k žádnému z přestupků. Ve vztahu k přestupku dne 10. 12. 2008 dále zaslala Obecní policie Stehelčeves magistrátu kopii předmětného pokutového bloku.

Podáním doručeným magistrátu dne 31. 3. 2009 žalobce námitky proti provedení záznamu bodů doplnil, když uvedl, že je mu známa totožnost pachatele přestupku a že je připraven jeho totožnost sdělit příslušným orgánům. Současně v příloze tohoto podání zaslal kopii lékařské zprávy, podle které se dne 10. 12. 2008 v 16.30 hodin v kardiologické ambulanci na adrese Vančurova 1548, Kladno podrobil lékařskému vyšetření.

Rozhodnutím ze dne 31. 5. 2010 č.j. ridicaky/258/09 magistrát námitky žalobce zamítl jako neodůvodněné a všechny záznamy bodů potvrdil. Ve vztahu k přestupku dne 10. 12. 2008 magistrát zrekapituloval obsah oznámení o spáchaném přestupku zaslaný Obecní policií Stehelčeves. Poukázal dále na to, že krajský úřad sdělením ze dne 13. 4. 2010 konstatoval, že neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení ve vztahu k tomuto přestupku. Dále magistrát s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009 č.j. 9 As 96/2008-44 uvedl, že není oprávněn hodnotit skutkové okolnosti týkající se spáchaných přestupků. Žalobce mohl námitky uplatnit při projednávání v blokovém řízení a předmětem řízení o námitkách je pouze posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny na základě pravomocného rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání, nejprve blanketně a následně je doplnil. V odvolání namítal, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť ani rozhodnutí samo ani sdělení o neshledání důvodů k zahájení přezkumného řízení se nevypořádalo s námitkou žalobce, že přestupek dne 10. 12. 2008 vůbec nespáchal. K poukazu na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu žalobce uvádí, že namítal přesně takové skutečnosti, které v řízení o námitkách namítat může. Když se žalobce prokazatelně podroboval lékařskému vyšetření, nemohl v danou dobu spáchat přestupek. V daném případě tedy bylo nutné, aby byla přítomnost žalobce při spáchání přestupku prokázána grafologickým posudkem na bloku, nikoliv pouhým konstatováním dopravního inspektorátu Kladno, že žalobce pokutové bloky podepsal, když je tam jeho jméno. V ostatním odpovídá obsah odvolání později podané žalobě.

Odvolání bylo zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy, ze dne 14. 9. 2010 č.j. 106731/2010/KUSK sp.zn. 106731/2010/KUSK/2 a rozhodnutí magistrátu potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný shrnul obsah předloženého správního spisu a odvolací námitky a uvedl k nim, že rozhodnutí magistrátu bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy, je řádně odůvodněno a je z něj seznatelné, jakými úvahami byl magistrát veden. Námitku, že žalobce nespáchal přestupek, za který mu byly zapsány body, protože v předmětné době byl na vyšetření, označil odvolací orgán za nelogickou. K tomu uvedl, že ze všech podání odvolatele je zřejmé tvrzení, že dne 10. 12. 2008 nemohl spáchat předmětný přestupek, protože byl v danou dobu na vyšetření a jeho doklady byly zneužity. Tuto pokutu ukládala Obecní policie Stehelčeves. Žalobce do současné doby nepodal žádné oznámení orgánům policie o tom, že by jeho doklady byly zneužity konkrétní osobou tak, jak neustále opakovaně tvrdí od podání námitek. Tvrzení žalobce, že magistrátu poskytl kopii záznamu o vyšetření ze dne 10. 12. 2008, žalovaný označil za lživé.

Podle názoru žalovaného z odvolání vyplývá, že žalobce byl na vyšetření v době, kdy mu byla uložena bloková pokuta Dopravním inspektorátem Kladno. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že jediný přestupek nahlášený Dopravním inspektorátem Kladno je ze dne

17. 8. 2007. K tomuto záznamu bodů však byla vznesena jiná námitka a nikoliv ta, že by žalobce byl v době jeho spáchání na lékařském vyšetření.

Žalovaný závěrem uvedl, že vůbec nerozumí odvolacím důvodům, které označil za nelogické, zmatené a zavádějící a neodpovídající tvrzením žalobce při podání námitek. Proto je žalovaný odmítl jako neopodstatněné, podané odvolání zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba obsahuje žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a zda není na místě ji odmítnout. Podle názoru soudu žaloba věcně projednatelná je. Žalobce totiž zcela konkrétně namítá to, že správní orgány se nevypořádaly s námitkami, které uplatnil, a že v důsledku tohoto postupu mu byly zaznamenány body za přestupek, jehož se dopustit nemohl a který byl ve skutečnosti spáchán jinou osobou. Důkazem toho, že žaloba obsahuje věcně projednatelné žalobní body je ostatně již sám fakt, že žalovaný se ve vyjádření k podané žalobě k jednotlivým žalobním námitkám vyjadřuje a vyvrací jejich správnost, což by při jejich neexistenci jistě možné nebylo.

Soud proto přikročil k věcnému projednání žaloby a shledal, že byla podána důvodně.

Je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, na který ve svém rozhodnutí odkazoval již magistrát. V tomto rozsudku se uvádí, že *je nutno rozlišovat výše zmíněná správní řízení dle jejich předmětu. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.). V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků proti těmto rozhodnutím, jsou-li zákonem připuštěny.*

V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. Námitky stěžovatelky, které uplatňovala ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů, přitom z hlediska svého obsahu odpovídaly námitkám, které se týkaly předmětu řízení

o přestupku a mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku je zřejmá též z ustanovení § 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. („... záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek ...“). Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (po souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné), přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout (důraz doplněn Městským soudem v Praze).

Dále je zapotřebí poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, podle něhož *rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.*

Žalobce v řízení před správními orgány namítal, že dne 10. 12. 2008 se nemohl dopustit přestupku, neboť v době, kdy měl být spáchán, se nacházel na jiném místě a že přestupek spáchala jiná osoba, která se prokázala jeho občanským průkazem. Pokud by takové tvrzení žalobce bylo pravdivé, nemohlo by rozhodnutí o uložení blokové pokuty za tento přestupek nikdy nabýt právní moci a stát se způsobitelným podkladem pro záznam bodů, neboť pokutový blok by v takovém případě nebyl podepsán žalobcem, ale jinou osobou. Tato námitka tedy skutečně byla takovou námitkou, jejíž relevanci je nutno v řízení o námitkách proti záznamu bodů prověřit.

Na druhé straně je třeba připomenout, že vystavený pokutový blok je nutno považovat za veřejnou listinu a svědčí mu proto presumpce správnosti, dokud není prokázán opak. Důkazní břemeno v tomto ohledu tedy leželo na žalobci. Povinností správního orgánu nicméně bylo zabývat se otázkou, zda žalobce své důkazní břemeno unesl a přezkoumatelným způsobem se k jeho tvrzením vyjádřit.

Magistrát se ve svém rozhodnutí s touto námitkou nevypořádal nijak a zcela ji pominul. Odkázal pouze na sdělení krajského úřadu, který neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k (údajně) vydanému rozhodnutí v blokovém řízení. Ani toto sdělení však nijak neodpovídá na žalobcovu námitku, že pokutový blok ve skutečnosti nepodepsal on, ale osoba od něj odlišná, která se prokázala jeho občanským průkazem.

Žalobce se tak zcela oprávněně v odvolání ohradil proti takovému postupu magistrátu, poukázal na to, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že se magistrát nijak nevypořádává s předloženou lékařskou zprávou, která potvrzuje, že se dne 10. 12. 2008 v 16.30 podrobil lékařskému vyšetření.

Žalovaný se pak zcela zjevně před rozhodováním o podaném odvolání žalobce v úplnosti neseznámil s obsahem spisového materiálu. Žalobce lékařskou zprávu magistrátu zaslal v příloze podání ze dne 27. 3. 2009, které je označeno jako „Doplnění námitek“. Toto podání je založeno ve správním spise pod položkou č. 18 a je opatřeno prezenčním razítkem magistrátu, podle něhož mu bylo doručeno dne 31. 3. 2009. Tento fakt ostatně žalovaný potvrzuje i ve svém vyjádření k žalobě. V naprostém rozporu s touto skutečností však v odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl že „*je lživé tvrzení odvolatele, že správnímu orgánu I. stupně poskytl kopii záznamu o vyšetření ze dne 10. prosince 2008*“.

Se žalovaným je možno do jisté míry souhlasit v tom, že text odvolání je stylizován tak, že jej lze při zběžném přečtení chápat i v tom smyslu, že žalobce se podrobil lékařskému vyšetření v den, kdy se měl dopustit přestupku následně projednaného Dopravním inspektorátem Kladno. Pokud by se však žalovaný skutečně seznámil s obsahem předloženého spisového materiálu a zaznamenal by přítomnost předložené lékařské zprávy, muselo by mu být zřejmé, že žalobce i v odvolání namítá – tak jako od počátku řízení – že lékařskému vyšetření se podrobil dne 10. 12. 2008, tedy v den, kdy měl být postižen za přestupek Obecní policií Stehelčevy. Pak by nemohl žalovaný uvést, že „*vůbec nerozumí odvolacím důvodům, které jsou nelogické, zmatené a zavádějící a zcela neodpovídají tvrzení odvolatele při podaných námitkách*“. Za zmatené a neodpovídající obsahu spisového materiálu je naopak nutno označit odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Za této situace ovšem soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, neboť ani jeden ze správních orgánů se nevypořádal s námitkou, kterou žalobce v řízení uplatnil a která – jak bylo shora uvedeno – byla skutečně námitkou relevantní. Žalovaný pak nadto ve svém rozhodnutí popírá existenci listiny, kterou žalobce důvodnost této své námitky prokazoval, ačkoli tato listina je ve správním spise založena.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukazoval na to, že je časově a prostorově možné, že žalobce dne 10. 12. 2008 nejprve spáchal přestupek v obci Družec, byla mu za něj Obecní policií Stehelčevy uložena pokuta a následně se podrobil lékařskému vyšetření, z něž předložil zprávu. Soud nemohl toto tvrzení při svém rozhodování nijak zohlednit. Účelem správního soudnictví je přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí a soud je proto oprávněn přezkoumat jediné důvody, které správní orgán uvedl do odůvodnění svého rozhodnutí. Pokud tyto důvody nemohou obstát, musí správní rozhodnutí zrušit. Soud nemůže při svém rozhodování zvažovat, zda by napadené správní rozhodnutí mohlo obstát, pokud by je správní orgán opřel o jiné důvody, než které uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a to ani v případě, pokud je žalovaný (dodatečně) uvede do vyjádření k podané žalobě.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 2 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci a sepsání žaloby), a 2 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 4.800,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 6.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. března 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu